

απόδειξη

απόδειξη, η, ουσ. [<αρχ. ἀπόδειξις], η απόδειξη· οτιδήποτε μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο εναντίον κάποιου: «έχω αποδείξεις πως ο τάδε είναι ο ένοχος». (Τραγούδι: *απόψε θέλω αποδείξεις και ονόματα και το κορμάκι σου θα ψάξω πόντο πόντο*). Θυμηθείτε παλιό διαφημιστικό κυβερνητικό σλόγκαν: «αγαπάς την Ελλάδα; Απόδειξη», κάνε φανερή την αλήθεια της αγάπης σου·

- θέλω αποδείξεις και ονόματα, βλ. λ. [όνομα](#)·

- *μέχρις αποδείξεως του εναντίου*, δηλώνει προσωρινή κατάσταση μέχρι να αποδειχτεί το αντίθετο από αυτό που είναι ή παρουσιάζεται: «όλοι είναι καλοί μέχρις αποδείξεως του εναντίου || όλοι είναι αθώοι μέχρις αποδείξεως του εναντίου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας